

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

**Agenția Națională de
Administrare Fiscală
Direcția Generală de
Soluționare a Contestațiilor**

Str. Apolodor nr. 17
Sector 5, București
Tel : + 021 3199759 interior 2073
Fax : + 021 3368548
e-mail Contestații.ANAF@mfinante.ro

**Decizia nr. 406/ 2011
privind soluționarea contestației depusă de
S.C. .X. .X. S.R.L. din .X.,
înregistrată la Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor din cadrul
Agenției Naționale de Administrare Fiscală
sub nr.907154/15.07.2011**

Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală a fost sesizată de către Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili prin adresa nr..X./13.07.2011 înregistrată la Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor sub nr. X/15.07.2011 cu privire la contestația formulată de S.C. .X. .X. S.R.L., împotriva Deciziei de impunere nr.F-MC-.X./06.05.2011 privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală emisa în baza Raportului de inspecție fiscală nr.F-MC-.X./06.05.2011.

S.C. .X. .X. S.R.L. este persoană juridică română, cu capital privat, înregistrată la Oficiul Registrului Comerțului sub nr. J07/381/2002 și cod unic de înregistrare RO X. Sediul social al S.C. .X. .X. S.R.L. este situat în .X., Str.X, nr.X, județul .X. și are ca obiect principal de activitate: "*producția de tesături*" - Cod CAEN 1320, la data depunerii contestației figurând la poziția nr.X din anexa nr.2 la O.P.A.N.A.F.nr.2730/2010 privind organizarea activității de administrare a marilor contribuabili, cu modificările și completările ulterioare.

Obiectul contestației depusă de S.C. .X. .X. S.R.L. îl constituie Decizia de impunere nr.F-MC-.X./06.05.2011 privind obligațiile fiscale

suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală și Raportul de inspecție fiscală nr.F-MC-.X./06.05.2011, emise de organele de inspecție fiscală din cadrul Direcției Generale de Administrare a Marilor Contribuabili.

S.C. .X. .X. S.R.L. contestă parțial Decizia de impunere nr.F- MC-.X./06.05.2011 privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală pentru suma de .X. lei reprezentând taxa pe valoarea adăugată stabilită suplimentar de plată și accesoriile aferente în sumă de .X. lei.

În ceea ce privește TVA stabilită suplimentar de plată se reține că prin contestație în mod eronat a fost menționată suma de .X. lei, TVA înscrisă în Raportul de inspecție fiscală nr. F-MC-.X./06.05.2011 și în totalul sumei din Decizia de impunere nr.F-MC-.X./06.05.2011 privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală aferentă livrărilor de produse și prestării serviciilor, contestată fiind de .X. lei, aceasta fiind suma reprezentând TVA suplimentară asupra căreia organul de soluționare se va pronunța și respectiv majorările de întârziere aferente în sumă de .X. lei.

Contestația a fost depusă în termenul prevăzut de art.207 alin.1 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în raport de data comunicării titlului de creanță contestat, respectiv **30.05.2011**, așa cum reiese din confirmarea de primire emisă de Oficiul poștal, aflată în copie la dosarul cauzei și data înregistrării contestației respectiv **30.06.2011**, potrivit amprentei ștampilei Serviciului registratură al D.G.A.M.C. aplicată pe contestația aflată în original la dosarul cauzei.

Constatând că în speță sunt întrunite condițiile prevăzute de art.205, art.206, art.207 și art.209 alin.1lit.c) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, Agenția Națională de Administrare Fiscală prin Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor este legal investită să soluționeze contestația formulată de S.C. .X. .X. S.R.L. din .X..

I. Prin contestația formulată împotriva Deciziei de impunere nr.F- MC-.X./06.05.2011 privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală emisă în baza constatărilor din Raportul de inspecție fiscală nr.F-MC-.X./06.05.2011, S.C. .X. .X. S.R.L. invocă în susținerea cauzei următoarele argumente:

Societatea contestă taxa pe valoarea adăugată în sumă de .X. lei provenind din:

- .X. lei reprezentând taxa pe valoarea adăugată deductibilă aferentă facturilor reprezentând servicii cazare și masă efectuate în favoarea unor terțe

persoane care nu au calitatea de salariați ai societății, iar organele de inspecție fiscală au stabilit ca aceasta nu poate fi dedusă întrucât serviciile în cauză nu ar fi fost prestate în folosul operațiunilor taxabile;

- *.X. lei* (*.X. lei +.X. lei +.X. lei*) reprezentând taxa pe valoarea adăugată aferentă livrărilor de produse către beneficiari din Comunitatea Europeană – firma *.X. GERMANIA*, cu transport la diverse societăți prelucrătoare din *.X.* pentru care organele de inspecție fiscală nu au acceptat măsurile de simplificare pe care societatea le-a aplicat întrucât în opinia sa documentele justificative privind transportul produselor nu pot fi luate în considerare;

- *.X. lei* reprezentând taxa pe valoarea adăugată aferentă livrărilor de produse către beneficiari din Comunitatea Europeană – firma *X GERMANIA*, cu transport la diverse societăți prelucrătoare din *.X.* pentru care organele de inspecție fiscală nu au acceptat măsurile de simplificare pe care societatea le-a aplicat întrucât în opinia sa documentele justificative privind transportul produselor nu pot fi luate în considerare.

Societatea invocă faptul că serviciile de masă și cazare pentru care nu s-a acceptat deducerea taxei pe valoarea adăugată în cuantum de *.X. lei* sunt aferente persoanelor care au fost angajate în scopul asigurării condițiilor generale de desfășurare a prestațiilor de servicii de bază (pregătire și asistență personal) servicii prestate de societatea *.X. FRANȚA*. Pentru simplificarea decontărilor între S.C. *.X. .X. S.R.L.* și *.X. FRANȚA* s-a convenit că serviciile de cazare și masă aflate în discuție să nu fie facturate de furnizor către *.X. FRANȚA*, iar aceasta să le includă ulterior în factura de prestări servicii către S.C. *.X. .X. S.R.L.*, ci să fie suportate direct de societate.

S.C. *.X. .X. S.R.L.* susține că pentru taxa pe valoarea adăugată în sumă de *.X. lei* aferentă livrărilor de tesături către beneficiari din Comunitatea Europeană – firma *.X. GERMANIA* cu transportul acesta la firmele prelucrătoare din *.X.* în vederea transformării în confecții (S.C. *X BAI A MARE*, S.C. *.X. .X.*, *.X. .X.*), deține dovada transportului produselor finale realizate de aceste firme prelucrătoare cu expedierea către clientul *.X. GERMANIA* prin S.C. *.X. BAI A MARE*, drept urmare atașează documente în copie la dosarul cauzei.

Pentru suma de *.X. lei* reprezentând taxa pe valoarea adăugată aferentă livrărilor de produse către beneficiari din Comunitatea Europeană – firma *X OHG* cu trimiterea acestora spre prelucrare către S.C. *X .X. (TLR X ROM)*, societatea susține că această societate se află în dizolvare prin lichidare, documentele de transport au fost procurate ulterior inspecției fiscale de la beneficiarul final *X GERMANIA*, drept pentru care colectarea taxei pe valoarea adăugată nu mai are suport legal.

Ca urmare a celor invocate societatea consideră Decizia de impunere nr.F-MC-*.X./06.05.2011* privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală ca fiind nelegală întrucât inspecția fiscală nu a asigurat o

cuprindere completă și interpretare corectă a stării de fapt, astfel cum rezultă din dispozițiile art.105 alin.1 din O.G. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

II. Prin Decizia de impunere nr.F-MC-.X./06.05.2011 privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală, emisă în baza constatărilor din Raportul de inspecție fiscală nr.F-MC-.X./06.05.2011, organele de inspecție fiscală din cadrul D.G.A.M.C. au stabilit obligații fiscale suplimentare de plată datorate bugetului de stat de către S.C. .X. .X. S.R.L. în sumă totală de .X. lei reprezentând:

- .X. lei - taxa pe valoarea adăugată stabilită suplimentar ;
- .X. lei - majorări de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată stabilită suplimentar.

Perioada supusă verificării : 01.01.2007-31.07.2010.

1. Constatări privind TVA deductibilă

În urma verificării documentelor justificative în baza cărora s-a exercitat dreptul de deducere, organele de inspecție fiscală au constatat următoarele:

În perioada 01.01.2007-31.07.2010 societatea a dedus TVA în sumă totală de **.X. lei** de pe facturi provenind de la S.C. .X. S.R.L. .X. și S.C. X & X S.R.L. .X., reprezentând servicii de cazare și masă efectuate în favoarea unor terțe persoane care nu au calitatea de salariat al firmei, iar situația acestor facturi a fost înregistrată în contul 628 „*alte cheltuieli cu servicii executate de terți*”.

În urma verificărilor efectuate, organele de inspecție fiscală au constatat că pe facturile emise de S.C. .X. S.R.L. și S.C. X & X S.R.L. reprezentând facturare servicii de masă și cazare a fost înscrisă mențiunea generică "*masă servită*" fără a identifica nominal persoanele pentru care s-au prestat respectivele servicii. Dacă aceste servicii ar fi fost facturate către .X. FRANȚA iar apoi refacturate către S.C. .X. .X. S.R.L., atunci s-ar fi aplicat taxarea inversă.

Organele de inspecție fiscală au considerat că aceste servicii de cazare și de masă nu sunt destinate utilizării în folosul operațiunilor sale taxabile conform art.145 alin.3 lit.a) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, având consecință stabilirea unui debit suplimentar în sumă de .X. lei reprezentând TVA dedusă de pe facturi reprezentând servicii de cazare și masă efectuate în favoarea unor terțe persoane care nu au calitatea de salariat al firmei.

2. Constatări privind TVA colectată

În perioada ianuarie 2007- iulie 2010 S.C. .X. .X. S.R.L. a efectuat livrări intracomunitare către diverși parteneri din Comunitatea Europeană, cu aplicarea măsurilor de simplificare dar pentru care nu s-au prezentat documentele de transport care să justifice că bunurile prelucrate au părăsit .X. către statul membru de destinație conform art.3 alin.1 lit.c) din O.M.F. nr.1823/2007 pentru aprobarea Instrucțiunilor de aplicare a măsurilor de simplificare în domeniul taxei pe valoarea adăugată privind operațiunile pluripartite din Comunitate, legate de lucrări asupra bunurilor mobile corporale, modificat de O.M.F.P. nr.3417/2009.

S.C. .X. .X. S.R.L. în calitate de producător de tesătură a livrat în perioada 05.01.2007-14.12.2009 aceste bunuri în vederea transformării, conform contractului încheiat cu firma .X. GERMANIA, către diverse firme din .X. (S.C. .X. BAIA MARE, S.C. .X. BAIA MARE, S.C. .X. .X., .X. .X.), urmând ca acestea să facă dovada că produsele prelucrate s-au întors în statul membru al contractorului principal. S.C. .X. .X. S.R.L. nu a prezentat în timpul inspecției fiscale documentele justificative care să facă dovada că bunurile prelucrate au părăsit .X. către statul contractorului principal. În ceea ce privește relația între S.C. .X. .X. S.R.L. și S.C. .X. S.R.L. din BAIA MARE, nu s-au prezentat documente care să ateste calitatea acestei societăți legată de tranzacțiile cu firma .X. GERMANIA. Organele de inspecție fiscală au stabilit un debit suplimentar în sumă totală de **.X. lei** (.X. lei + .X. lei + .X. lei) TVA aferentă livrărilor de produse către firma .X. GERMANIA, cu transport la diverse unități prelucrătoare din .X..

S.C. .X. .X. S.R.L. în calitate de producător de tesătură a livrat la data de 30.06.2008 aceste bunuri în vederea transformării, către firma .X. LEI GERMANIA cu trimiterea acestora spre prelucrare către .X. .X. .

Organele de inspecție fiscală au stabilit în urma verificărilor efectuate că, S.C. .X. .X. S.R.L., nu a prezentat până la finalizarea controlului documentele justificative în relația cu .X. GERMANIA (livrări efectuate în luna iunie 2008) care să facă dovada că bunurile prelucrate au părăsit .X. către statul contractorului principal, prin urmare a procedat la colectarea TVA aferentă acestor livrări în sumă totală de **.X. lei**.

Organele de inspecție fiscală au constatat faptul că, în conformitate cu prevederile art.1 alin.2) din instrucțiunile aprobate prin Ordinul nr.2421/2007 scutiile prevăzute la art.143 alin.1 lit.a)-i), art.143 alin.2 și art.144 ^1 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, se justifică în momentul în care este emisă o factură pentru operațiunea în cauză. Totuși, pentru acele operațiuni care prin natura lor nu permit operatorilor economici să fie în posesia documentelor de justificare a scutirii în momentul emiterii facturii, prezentarea documentelor pentru justificarea scutirii de taxa se va face în termen de 90 de zile calendaristice de la data la care a fost emisă factura. Dacă factura nu este emisă în termenul prevăzut de lege, termenul de

90 de zile menționat anterior va începe din data la care a intervenit faptul generator de taxa pentru operațiunea în cauză.

Pentru neplata în termenele legale a TVA stabilită suplimentar de plată în perioada 01.01.2007-31.07.2010 în sumă totală de .X. lei, organele de inspecție fiscală au calculat conform prevederilor legale dobânzi în sumă totală de .X. lei și penalități de întârziere în sumă de .X. lei.

III. Luând în considerare constatările organelor de inspecție fiscală, motivele prezentate de societate, documentele existente la dosarul cauzei, precum și prevederile legale invocate de organele de inspecție fiscală și de contestatoare, se rețin următoarele:

1. Referitor la suma de .X. lei reprezentând taxa pe valoarea adăugată, Direcția generală de soluționare a contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală este investită să se pronunțe dacă societatea avea drept de deducere a TVA aferentă serviciilor de cazare și masă efectuate în favoarea unor persoane care nu au calitatea de salariați sau administratori ai societății, în condițiile în care din documentele anexate la dosarul cauzei nu rezultă dacă serviciile au fost destinate utilizării în folosul operațiunilor sale taxabile.

În fapt, în perioada 01.01.2007-31.07.2010 S.C. .X. .X. S.R.L. a dedus TVA în sumă totală de .X. lei de pe facturi provenind de la S.C. .X. S.R.L. .X. și S.C. X & X S.R.L. .X., reprezentând servicii de cazare și masă efectuate în favoarea unor terțe persoane care nu au calitatea de salariați ai societății contestatoare.

Organele de inspecție fiscală, prin Raportul de inspecție fiscală nr.F-MC-.X./06.05.2011 au stabilit că serviciile de cazare și masă au fost efectuate în favoarea unor persoane care nu sunt angajați, sau administratorii societății, precizând că pe facturile emise pentru servicii de cazare și masă este înscrisă mențiunea generică "masă servită" fără a se identifica nominal persoanele pentru care s-au prestat servicii. Totodată, dacă aceste servicii ar fi fost facturate către .X. FRANȚA iar apoi refacturate către .X. .X. , atunci s-ar fi aplicat taxarea inversă.

Organele de inspecție fiscală au constatat că societatea a încălcat prevederile art.145 alin.3 lit.a) din din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, și în consecință au stabilit un debit suplimentar reprezentând TVA în sumă de .X. lei și accesoriile aferente în sumă de .X. lei.

Prin contestația formulată societatea susține că: „serviciile de masă și cazare pentru care nu s-a acceptat deducerea taxei pe valoarea adăugată în cuantum de .X. lei sunt aferente persoanelor care au fost angajate în scopul

asigurării condițiilor generale de desfășurare a prestațiilor de servicii de bază (pregătire și asistență personal) servicii prestate de societatea .X. FRANȚA. Pentru simplificarea decontărilor între S.C. .X. .X. S.R.L. și .X. FRANȚA s-a convenit că serviciile de cazare și masă aflate în discuție să nu fie facturate de furnizor către .X. FRANȚA, iar aceasta să le includă ulterior în factura de prestări servicii către S.C. .X. .X. S.R.L., ci să fie suportate direct de societate.”

În drept, sunt incidente prevederile art.145 alin.3 lit.a) și art.146 alin.1 din Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, potrivit cărora:

“(3) Dacă bunurile și serviciile achiziționate sunt destinate utilizării în folosul operațiunilor sale taxabile, orice persoană impozabilă înregistrată ca plătitor de taxă pe valoarea adăugată are dreptul să deducă:

a) taxa pe valoarea adăugată datorată sau achitată, aferentă bunurilor care i-au fost livrate sau urmează să îi fie livrate, și pentru prestările de servicii care i-au fost prestate ori urmează să îi fie prestate de o altă persoană impozabilă;”

ART.146

“(1) Pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei, persoana impozabilă trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

a) pentru taxa datorată sau achitată, aferentă bunurilor care i-au fost ori urmează să îi fie livrate sau serviciilor care i-au fost ori urmează să îi fie prestate în beneficiul său, să dețină o factură care să cuprindă informațiile prevăzute la art. 155 alin.(5);

(2) Prin norme se vor preciza cazurile în care documentele sau obligațiile, altele decât cele prevăzute la alin.(1), se vor prezenta sau îndeplini pentru a justifica dreptul de deducere a taxei”.

Astfel, pct.45 alin.4 din HG nr.44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal prevede:

“(4) Pentru exercitarea dreptului de deducere prevăzut la alin.(1) și (2) trebuie îndeplinite următoarele cerințe:

a) bunurile respective urmează a fi utilizate pentru operațiuni care dau drept de deducere;

b) persoana impozabilă trebuie să dețină o factură fiscală sau un alt document legal aprobat prin care să justifice suma taxei pe valoarea adăugată aferente bunurilor achiziționate.

c) să nu depășească perioada prevăzută la art. 147¹ alin. (2) din Codul fiscal.”

Având în vedere prevederile legale mai sus menționate, se reține că TVA aferentă serviciilor care au fost prestate este deductibilă doar în condițiile în care serviciile au fost efectiv prestate și sunt destinate utilizării în folosul operațiunilor taxabile.

La dosarul cauzei este prezentat Contractul de prestări servicii încheiat la data de 06.01.2003 completat de actul adițional la data de 01.03.2004 între societățile .X. .X., X, X X, X X, X în calitate de societăți prestatoare și S.C. .X. .X. S.R.L. în calitate de BENEFICIARĂ, prin care la art.2 – “*Servicii acoperite de acest contract*” este specificat faptul că pe toată durata prezentului Contract, Societățile prestatoare vor furniza Societății beneficiare servicii în următoarele domenii : pregătirea și asistența personalului societății .X. Romania, achiziționarea și dezvoltarea noilor afaceri, asistență comercială și programul de marketing. De asemenea mai este specificat faptul că societățile prestatoare pot furniza servicii Societății beneficiare și în alte domenii decât cele menționate pe baza unui acord scris încheiat între Părți incluzând și gestiunea proiectelor.

La art.3.1.1 din același contract se menționează: “ *serviciile vor fi facturate de către Societățile prestatoare Societății beneficiare, ținând cont de costurile, cheltuielile directe și indirecte aferente serviciilor prestate. În special cheltuielile suportate de către Societatea beneficiară vor include rambursarea salariatului și alte costuri salariale ale intervenienților, cât și alte cheltuieli suportate de către Societățile prestatoare sau intervenienți, pe toată durata prestării de servicii în conformitate cu prezentul Contract, precum costul cazării intervenienților și cheltuielile aferente, hotel, deplasare, furnizarea mașinilor utilizate de către intervenienți și orice alte cheltuieli moderate.*”

Din verificarea documentelor anexate la dosarul cauzei se reține că societatea contestatoare nu a putut prezenta în timpul inspecției fiscale și nici în susținerea contestației documente care să cuprindă date referitoare la natura prestației așa cum se menționează prin contractul de prestări servicii încheiat la data de 06.01.2003, în facturi nefiind specificate serviciile prestate, respectiv nu a putut justifica dacă acestea au fost utilizate în folosul operațiunilor sale taxabile.

Plecând de la prevederile legale în vigoare se reține că societatea nu a prezentat documente doveditoare din care să rezulte scopul pentru care aceste servicii au fost prestate, prin ce modalități au fost efectuate acestea, și nici documente care să ateste faptul că serviciile în cauză – cazare și masă au fost destinate realizării de operațiuni taxabile și pentru nevoile firmei.

Argumentele contestatoarei cu privire la faptul că între .X. .X. și S.C. .X. .X. S.R.L. există un contract scris care îndeplinește condițiile prevăzute de Codul fiscal privind deducerea TVA –ului și că este specificat “*serviciile de cazare și masă aflate în discuție să nu fie facturate de furnizor către .X. FRANȚA, iar aceasta să le includă ulterior în factura de prestări servicii către*

S.C. .X. .X. S.R.L.”, nu pot fi reținute în soluționarea favorabilă a contestației întrucât dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată nu este condiționat doar de încheierea unui contract, ci și de obligația că societatea contestatoare să facă dovada că serviciile în cauză au fost destinate utilizării în folosul operațiunilor sale taxabile.

Prin urmare, se reține că în mod legal organele de inspecție fiscală nu au acceptat la deducere TVA în sumă de .X. lei, atâta timp cât societatea nu face dovada că acestea reprezintă prestări de servicii efectuate în baza unor contracte și în folosul operațiunilor sale taxabile, motiv pentru care se vor aplica prevederile art.216 alin.1 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, unde se stipulează: **(1) Prin decizie contestația va putea fi admisă, în totalitate sau în parte, ori respinsă**”, coroborat cu prevederile pct.11.1 din O.P.A.N.A.F. nr.2137/2011 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, care precizează: **“11.1. Contestația poate fi respinsă ca: a) neîntemeiată, în situația în care argumentele de fapt și de drept prezentate în susținerea contestației nu sunt de natură să modifice cele dispuse prin actul administrativ fiscal atacat”**, și se va respinge ca neîntemeiată contestația formulată de S.C. .X. S.R.L. pentru suma de .X. lei reprezentând TVA stabilită suplimentar.

În ceea ce privește suma de .X. lei (dobânzi în sumă de .X. lei și penalități de întârziere în sumă de .X. lei), reprezentând accesorii aferente TVA în sumă de .X. lei stabilite de organele de inspecție fiscală prin Decizia de impunere nr.F-MC-.X./06.05.2011 privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală, se reține că stabilirea acestora în sarcina contestatoarei reprezintă măsura accesorie în raport cu debitul, conform principiului de drept **“accesorium sequitur principale”**.

Astfel, având în vedere că a fost respinsă contestația formulată de S.C. .X. S.R.L. pentru suma de .X. lei reprezentând TVA stabilită suplimentar de plată, se va respinge contestația și pentru suma de .X. lei reprezentând accesorii aferente acesteia.

2. Referitor la suma de .X. lei (.X. lei + .X. lei + .X. lei) reprezentând TVA aferentă livrărilor de produse, Agenția Națională de Administrare Fiscală, prin Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor este investită să se pronunțe dacă societatea avea obligația colectării acestei taxe în condițiile în care, societatea nu a prezentat documentele prevăzute de actele normative în vigoare care să justifice scutirea de taxă pe valoarea adăugată.

În fapt, S.C. .X. .X. S.R.L. în calitate de producător de tesătură a livrat în perioada 05.01.2007-22.11.2007 aceste bunuri în vederea transformării, conform contractului încheiat cu firma .X. GERMANIA, către diverse firme din .X. (S.C. .X. BAIA MARE, S.C. .X. BAIA MARE, S.C. .X. .X., .X. .X.), urmând ca acestea să facă dovada că produsele prelucrate s-au întors în statul membru al contractorului principal. S.C. .X. .X. S.R.L. nu a prezentat în timpul inspecției fiscale documentele justificative care să facă dovada că bunurile prelucrate au părăsit .X. către statul contractorului principal.

Organele de inspecție fiscală au stabilit un debit suplimentar în sumă totală de **.X. lei** (.X. lei + .X. lei + .X. lei) reprezentând TVA aferentă livrărilor pluripartite de produse către firma .X. GERMANIA, cu transport la diverse unități prelucrătoare din .X., urmare a încălcării de către S.C. .X. .X. S.R.L. a prevederilor art.3 alin.1 din O.M.F.P. nr.1823/2007 pentru aprobarea Instrucțiunilor de aplicare a măsurilor de simplificare în domeniul taxei pe valoarea adăugată privind operațiunile pluripartite din Comunitate, legate de lucrări asupra bunurilor mobile corporale.

Prin contestația formulată societatea susține că: „*pentru taxa pe valoarea adăugată în sumă de .X. lei (.X. lei + .X. lei + .X. lei) aferentă livrărilor de țesături către beneficiarul din Comunitatea Europeană – .X. Germania cu transportul acestora la firmele prelucrătoare din .X. în vederea transformării în confecții deține dovada transportului produselor finale realizate de firmele prelucrătoare cu expedierea către clientul .X. Germania prin S.C. .X. BAIA MARE.*”

În drept, sunt incidente prevederile art.128 alin.1 și alin.9, art.143 alin.2 lit.a) din Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, potrivit cărora:

ART. 128 Livrarea de bunuri

“(1) Este considerată livrare de bunuri transferul dreptului de a dispune de bunuri ca și un proprietar.(....)

(9) Livrarea intracomunitară reprezintă o livrare de bunuri, în înțelesul alin. (1), care sunt expediate sau transportate dintr-un stat membru în alt stat membru de către furnizor sau de persoana către care se efectuează livrarea ori de altă persoană în contul acestora.”

Art.143 alin.2 lit.a)

“(2) Sunt, de asemenea, scutite de taxă următoarele:

a) livrările intracomunitare de bunuri către o persoană care îi comunică furnizorului un cod valabil de înregistrare în scopuri de TVA, atribuit de autoritățile fiscale din alt stat membru, cu excepția:(...)”, iar art. 10 alin. (1) din O.M.F.P. nr. 2222/2006 privind aprobarea Instrucțiunilor de aplicare a scutirii de taxă pe valoarea adăugată pentru operațiunile prevăzute la art. 143 alin. (1)

lit. a) - i), art. 143 alin. (2) și art. 144¹ din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare stipulează:

“(1) Scutirea de taxă pentru livrările intracomunitare de bunuri prevăzute la art. 143 alin. (2) lit. a) din Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, cu excepțiile de la pct. 1 și 2 ale aceleiași litere a), se justifică pe baza următoarelor documente:

a) factura care trebuie să conțină informațiile prevăzute la art. 155 alin. (5) din Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, și în care să fie menționat codul de înregistrare în scopuri de TVA atribuit cumpărătorului în alt stat membru;

b) documentul care atestă că bunurile au fost transportate din .X. în alt stat membru;

și, după caz,

c) orice alte documente, cum ar fi: contractul/comanda de vânzare/cumpărare, documentele de asigurare”.

De asemenea, **O.M.F.P. nr.1823/2007** pentru aprobarea Instrucțiunilor de aplicare a măsurilor de simplificare în domeniul taxei pe valoarea adăugată privind operațiunile pluripartite din Comunitate, legate de lucrări asupra bunurilor mobile corporale, prevede la art.3 alin.1:

ART. 3

“(1) Pentru a putea fi aplicate măsurile de simplificare prevăzute în anexa nr. 1, trebuie îndeplinite cumulativ următoarele condiții:

a) contractorul principal:

1. este înregistrat în statul său membru în scopuri de TVA;

2. nu are un cod de înregistrare în scopuri de TVA în statul membru în care sunt realizate efectiv lucrările asupra bunurilor mobile corporale;

3. transmite codul său de înregistrare în scopuri de TVA părții/părților cocontractante;

b) ceilalți operatori economici implicați sunt persoane impozabile din perspectiva TVA;

c) produsele prelucrate se vor întoarce în statul membru al contractorului principal.”

ANEXA 1 INSTRUCȚIUNI de aplicare a măsurilor de simplificare în domeniul taxei pe valoarea adăugată privind operațiunile pluripartite din Comunitate, legate de lucrări asupra bunurilor mobile corporale

“Primul caz: Tratatamentul fiscal din punctul de vedere al TVA, cu aplicarea măsurilor de simplificare, în ipoteza în care .X. este statul membru 1

(1) Se consideră că B efectuează o livrare intracomunitară de bunuri în .X., prevăzută la art. 128 alin. (9) din Codul fiscal, scutită de taxă în condițiile art. 143 alin. (2) lit. a) din Codul fiscal. Pentru a beneficia de

scutire pentru livrarea intracomunitară de bunuri, B trebuie să demonstreze că produsele prelucrate au fost transportate din .X. în statul membru 2.”

Se reține că în timpul inspecției fiscale, contestatoarea nu a pus la dispoziția organelor de inspecție fiscală documente din care să reiasă că marfa a fost transportată către contractorul principal și nici contracte sau orice alte documente din care să reiasă justificarea bunurilor respective.

De asemenea, sunt incidente prevederile din O.M.F.P. nr.2421 din 18 decembrie 2007 pentru modificarea Instrucțiunilor de aplicare a scutirii de taxă pe valoarea adăugată pentru operațiunile prevăzute la art. 143 alin. (1) lit. a) - i), **art. 143 alin. (2)** și art. 144¹ din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, ce precizează la art.1 alin.2 :

“(2) Justificarea scutirilor prevăzute la art. 143 alin. (1) lit. a) - i), art. 143 alin. (2) și art. 144¹ din Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, se face, de regulă, în momentul în care este emisă o factură pentru operațiunea în cauză. Totuși, pentru acele operațiuni care prin natura lor nu permit operatorilor economici să fie în posesia documentelor de justificare a scutirii în momentul emiterii facturii, prezentarea documentelor pentru justificarea scutirii de taxă se va face în termen de maximum 90 de zile calendaristice de la data la care a fost emisă factura. Dacă factura nu este emisă în termenul prevăzut de lege, termenul de 90 de zile menționat anterior va începe din data la care a intervenit faptul generator de taxă pentru operațiunea în cauză.”

Conform art.1 alin.2 al instrucțiunilor aprobate prin O.M.F.P. nr. 2421 din 18 decembrie 2007 se reține că, justificarea scutirilor prevăzute la art.143 alin.1 lit.a)-i), art.143 alin.2 și art.144 ¹ din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, se face de regulă, în momentul în care este emisă o factură pentru operațiunea în cauză. Pentru acele operațiuni care prin natura lor nu permit operatorilor economici să fie în posesia documentelor de justificare a scutirii în momentul emiterii facturii, prezentarea documentelor pentru justificarea scutirii de taxă se face în termen de 90 de zile calendaristice de la data la care a fost emisă factura. Dacă factura nu este emisă în termenul prevăzut de lege, termenul de 90 de zile va începe din data la care a intervenit faptul generator de taxă pentru operațiunea în cauză.

Din documentele depuse la dosarul cauzei, se mai reține faptul că, toate facturile (invoice) de prestări servicii efectuate de operatorii interni trebuie să aibă ca beneficiar firma .X. GERMANIA și să se încadreze în prevederile art.133 alin.2 lit.h pct.2 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, care prevede:

„Locul prestării de servicii

(1) Locul prestării de servicii este considerat a fi locul unde prestatorul este stabilit sau are un sediu fix de la care serviciile sunt efectuate.

(2) Prin derogare de la prevederile alin. (1), pentru următoarele prestări de servicii, locul prestării este considerat a fi:

„ h) locul unde sunt prestate serviciile, în cazul următoarelor servicii:

1. servicii culturale, artistice, sportive, științifice, educative, de divertisment sau similare, inclusiv serviciile accesorii și cele ale organizatorilor de astfel de activități;

*2. expertize privind bunurile mobile corporale, precum și lucrările efectuate asupra acestora. **Prin excepție, se consideră că aceste servicii au loc:***

- în statul membru care a atribuit codul de înregistrare în scopuri de TVA, în cazul în care aceste servicii sunt prestate unui client care îi comunică prestatorului un cod de înregistrare în scopuri de TVA, valabil atribuit de autoritățile competente dintr-un stat membru, altul decât cel în care se prestează efectiv serviciile, și se referă la bunuri transportate în afara statului membru în care serviciile sunt prestate;”

Se reține că societatea nu a prezentat pentru justificarea cantitativă a bunurilor prelucrate și apoi livrate către contractorul principal, Registrul bunurilor primite spre prelucrare ce este obligatoriu conform art.4 alin.2 din O.M.F.P. nr.1823/2007 privind Instrucțiunile de aplicare a măsurilor de simplificare în domeniul taxei pe valoarea adăugată privind operațiunile pluripartite din Comunitate, legate de lucrări asupra bunurilor mobile corporale, care prevede:

*“ (2) Executarea de lucrări asupra bunurilor mobile corporale de către C în beneficiul lui A, bunurile prelucrate fiind transportate în afara României, reprezintă o prestare de servicii ce are loc în statul membru 2, care a acordat codul de înregistrare în scopuri de TVA lui A, cod pe care A l-a transmis lui C, conform art. 133 alin. (2) lit. h) pct. 2 prima liniuță din Codul fiscal. Pentru aplicarea măsurilor de simplificare, **C are obligația de a ține un registru pentru bunurile primite.**”*

Astfel, din documentele puse la dispoziția organelor de inspecție fiscală și de soluționare a contestației nu reiese dacă întreaga cantitate de țesătură a fost prelucrată și transportată în Germania.

Din textele de lege invocate mai sus se reține că pentru a aplica măsurile de simplificare prevăzute în Anexa 1 la O.M.F.P. nr.1823/2007 în cazul operațiunilor pluripartite, trebuie îndeplinite cumulativ condițiile expuse mai sus, astfel pentru bunurile primite din Germania în cazul în speță, societatea trebuia să facă dovada că bunurile prelucrate au părăsit .X. către statul contractorului principal.

Se reține că societatea contestatoare nu a făcut dovada organelor de inspecție fiscală că produsele prelucrate au fost transportate din .X. în Germania și nici nu au prezentat contractele încheiate între societățile interpușe pentru tranzacțiile comerciale.

Cu ocazia contestației S.C. .X. .X. S.R.L. a depus documente referitoare la dovada transportului produselor finale realizate de firmele producătoare cu expedierea către clientul .X. GERMANIA prin S.C. .X. BAIA MARE, fără a face dovada calității societății intermediare, respectiv relația contractuală în baza căreia aceasta a efectuat tranzacțiile către firma din Germania, avându-se în vedere și faptul că pe CMR –urile apare ca furnizor S.C. .X. BAIA MARE.

Având în vedere prevederile legale invocate, se reține că în mod legal organele de inspecție fiscală au colectat TVA pentru livrările pluripartite efectuate în perioada 05.01.2007-22.11.2007 de S.C. .X. .X. S.R.L. către parteneri externi din spațiul comunitar, întrucât societatea comercială nu a îndeplinit toate cerințele legale impuse de O.M.F.P. nr.1823/2007 pentru aplicarea măsurilor de simplificare și O.M.F.P. nr. 2222/2006 privind aprobarea Instrucțiunilor de aplicare a scutirii de taxă pe valoarea adăugată pentru operațiunile prevăzute la art. 143 alin. (1) lit. a) - i), art. 143 alin. (2) și art. 144¹ din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare

Prin urmare, având în vedere că societatea nu face dovada cu documente justificative că bunurile prelucrate au fost livrate de către prestatori contractorul principal, motiv pentru care se vor aplica prevederile art.216 alin.1 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, unde se stipulează: **(1) Prin decizie contestația va putea fi admisă, în totalitate sau în parte, ori respinsă**”, coroborat cu prevederile pct.11.1 lit. a) din O.P.A.N.A.F. nr. 2137/2011 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, care precizează: **“11.1. Contestația poate fi respinsă ca: a) neîntemeiată, în situația în care argumentele de fapt și de drept prezentate în susținerea contestației nu sunt de natură să modifice cele dispuse prin actul administrativ fiscal atacat”**, și se va respinge ca neîntemeiată contestația formulată de S.C. .X. S.R.L. pentru suma de .X. lei reprezentând TVA stabilită suplimentar.

În ceea ce privește suma de .X. lei (dobânzi în sumă de .X. lei și penalități de întârziere în sumă de .X. lei), reprezentând accesorii aferente TVA în sumă de .X. lei stabilită de organele de inspecție fiscală prin Decizia de impunere nr.F-MC-.X./06.05.2011 privind obligațiile fiscale suplimentare de plată

stabilite de inspecția fiscală, se reține că stabilirea acestora în sarcina contestatoarei reprezintă măsura accesorie în raport cu debitul, conform principiului de drept "**accessorium sequitur principale**".

Astfel, având în vedere că a fost respinsă ca neîntemeiată contestația formulată de S.C. .X. S.R.L. pentru suma de **.X. lei** reprezentând TVA stabilită suplimentar de plată, se va respinge ca neîntemeiată contestația și pentru suma de **.X. lei** reprezentând accesorii aferente acesteia.

3. Referitor la suma de .X. lei reprezentând TVA aferentă livrărilor de produse, Agenția Națională de Administrare Fiscală, prin Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor este investită să se pronunțe dacă societatea avea obligația colectării acestei taxe în condițiile în care societatea nu a prezentat documentele prevăzute de actele normative în vigoare care să justifice scutirea de taxă pe valoarea adăugată.

În fapt, S.C. .X. .X. S.R.L. în calitate de producător de tesătură a livrat în luna iunie 2008 aceste bunuri în vederea transformării către firma .X. X GERMANIA cu trimiterea acestora spre prelucrare către .X. .X..

S.C. .X. .X. S.R.L. nu a prezentat în timpul inspecției fiscale documentele justificative în relația cu .X. X GERMANIA, care să facă dovada că bunurile prelucrate au părăsit .X. către statul contractorului principal, prin urmare organele de inspecție fiscală au procedat la colectarea TVA aferentă acestor livrări.

Organele de inspecție fiscală au stabilit un debit suplimentar în sumă totală de **.X. lei** TVA aferentă livrărilor de produse către firma .X. X GERMANIA.

Prin contestația formulată societatea susține că: „*pentru taxa pe valoarea adăugată în sumă de .X. lei aferentă livrărilor de tesături către firma .X. X GERMANIA cu trimiterea acestora spre prelucrare către .X. .X., întrucât aceasta se afla în dizolvare prin lichidare, documentele de transport au fost procurate ulterior inspecției fiscale de la beneficiarul final .X. X GERMANIA, măsura de obligare la colectare neavând suport real.*”

În drept, sunt incidente prevederile art.128 alin.1 și alin.9, art.143 alin.2 lit.a) din Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, potrivit cărora:

ART. 128 Livrarea de bunuri

„ (1) **Este considerată livrare de bunuri transferul dreptului de a dispune de bunuri ca și un proprietar.(....)**

(9) *Livrarea intracomunitară reprezintă o livrare de bunuri, în înțelesul alin. (1), care sunt expediate sau transportate dintr-un stat membru în alt stat*

membru de către furnizor sau de persoana către care se efectuează livrarea ori de altă persoană în contul acestora.”

Art.143 alin.2 lit.a)

“ (2) Sunt, de asemenea, scutite de taxă următoarele:

a) livrările intracomunitare de bunuri către o persoană care îi comunică furnizorului un cod valabil de înregistrare în scopuri de TVA, atribuit de autoritățile fiscale din alt stat membru, cu excepția:(...)”, iar art. 10 alin. (1) din **O.M.F.P. nr. 2222/2006** privind aprobarea Instrucțiunilor de aplicare a scutirii de taxă pe valoarea adăugată pentru operațiunile prevăzute la art. 143 alin. (1) lit. a) - i), art. 143 alin. (2) și art. 144¹ din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare stipulează:

“(1) Scutirea de taxă pentru livrările intracomunitare de bunuri prevăzute la art. 143 alin. (2) lit. a) din Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, cu excepțiile de la pct. 1 și 2 ale aceleiași litere a), se justifică pe baza următoarelor documente:

a) factura care trebuie să conțină informațiile prevăzute la art. 155 alin. (5) din Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, și în care să fie menționat codul de înregistrare în scopuri de TVA atribuit cumpărătorului în alt stat membru;

b) documentul care atestă că bunurile au fost transportate din .X. în alt stat membru;

și, după caz,

c) orice alte documente, cum ar fi: contractul/comanda de vânzare/cumpărare, documentele de asigurare”.

De asemenea, **O.M.F.P. nr.1823/2007** pentru aprobarea Instrucțiunilor de aplicare a măsurilor de simplificare în domeniul taxei pe valoarea adăugată privind operațiunile pluripartite din Comunitate, legate de lucrări asupra bunurilor mobile corporale, prevede la art.3 alin.1:

ART. 3

“(1) Pentru a putea fi aplicate măsurile de simplificare prevăzute în anexa nr. 1, trebuie îndeplinite cumulativ următoarele condiții:

a) contractorul principal:

1. este înregistrat în statul său membru în scopuri de TVA;

2. nu are un cod de înregistrare în scopuri de TVA în statul membru în care sunt realizate efectiv lucrările asupra bunurilor mobile corporale;

3. transmite codul său de înregistrare în scopuri de TVA părții/părților cocontractante;

b) ceilalți operatori economici implicați sunt persoane impozabile din perspectiva TVA;

c) produsele prelucrate se vor întoarce în statul membru al contractorului principal.”

ANEXA 1 INSTRUCȚIUNI de aplicare a măsurilor de simplificare în domeniul taxei pe valoarea adăugată privind operațiunile pluripartite din Comunitate, legate de lucrări asupra bunurilor mobile corporale

“Primul caz: Tratatamentul fiscal din punctul de vedere al TVA, cu aplicarea măsurilor de simplificare, în ipoteza în care .X. este statul membru 1

(1) Se consideră că B efectuează o livrare intracomunitară de bunuri în .X., prevăzută la art. 128 alin. (9) din Codul fiscal, scutită de taxă în condițiile art. 143 alin. (2) lit. a) din Codul fiscal. Pentru a beneficia de scutire pentru livrarea intracomunitară de bunuri, B trebuie să demonstreze că produsele prelucrate au fost transportate din .X. în statul membru 2.”

Se reține că în timpul inspecției fiscale, contestatoarea nu a pus la dispoziția organelor de inspecție fiscală documente din care să reiasă că marfa a fost transportată către contractorul principal și nici contracte sau orice alte documente din care să reiasă justificarea bunurilor respective.

De asemenea, sunt incidente prevederile din O.M.F.P. nr.2421 din 18 decembrie 2007 pentru modificarea Instrucțiunilor de aplicare a scutirii de taxă pe valoarea adăugată pentru operațiunile prevăzute la art. 143 alin. (1) lit. a) - i), art. 143 alin. (2) și art. 144¹ din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, ce precizează la art.1 alin.2 :

“(2) Justificarea scutirilor prevăzute la art. 143 alin. (1) lit. a) - i), art. 143 alin. (2) și art. 144¹ din Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, se face, de regulă, în momentul în care este emisă o factură pentru operațiunea în cauză. Totuși, pentru acele operațiuni care prin natura lor nu permit operatorilor economici să fie în posesia documentelor de justificare a scutirii în momentul emiterii facturii, prezentarea documentelor pentru justificarea scutirii de taxă se va face în termen de maximum 90 de zile calendaristice de la data la care a fost emisă factura. Dacă factura nu este emisă în termenul prevăzut de lege, termenul de 90 de zile menționat anterior va începe din data la care a intervenit faptul generator de taxă pentru operațiunea în cauză.”

Conform art.1 alin.2 al instrucțiunilor aprobate prin O.M.F.P. nr. 2421 din 18 decembrie 2007 se reține că, justificarea scutirilor prevăzute la art.143 alin.1 lit.a)-i), art.143 alin.2 și art.144 ¹ din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, se face de regulă, în momentul în care este emisă o factură pentru operațiunea în cauză. Pentru acele operațiuni care prin natura lor nu permit operatorilor economici să fie în posesia documentelor de justificare a scutirii în momentul emiterii facturii, prezentarea

documentelor pentru justificarea scutirii de taxă se face în termen de 90 de zile calendaristice de la data la care a fost emisă factura. Dacă factura nu este emisă în termenul prevăzut de lege, termenul de 90 de zile va începe din data la care a intervenit faptul generator de taxă pentru operațiunea în cauză.

Din textele de lege invocate mai sus se reține că pentru a aplica măsurile de simplificare prevăzute în Anexa 1 a O.M.F.P. nr.1823/2007 pentru aprobarea Instrucțiunilor de aplicare a măsurilor de simplificare în domeniul taxei pe valoarea adăugată privind operațiunile pluripartite din Comunitate, legate de lucrări asupra bunurilor mobile corporale, în cazul operațiunilor pluripartite, trebuie îndeplinite cumulativ condițiile expuse mai sus, astfel pentru bunurile primite din Germania în cazul în speță, societatea trebuia să facă dovada că bunurile prelucrate au părăsit .X. către statul contractorului principal și nici contractele încheiate cu aceste firme, prin urmare organele de inspecție fiscală au procedat la colectarea aferentă acestor livrări.

Se reține că societatea nu a prezentat pentru justificarea cantitativă a bunurilor prelucrate și apoi livrate către contractorul principal, Registrul bunurilor primite spre prelucrare ce este obligatoriu conform art.4 alin.2 din O.M.F.P. nr.1823/2007 privind Instrucțiunile de aplicare a măsurilor de simplificare în domeniul taxei pe valoarea adăugată privind operațiunile pluripartite din Comunitate, legate de lucrări asupra bunurilor mobile corporale, care prevede:

*“(2) Executarea de lucrări asupra bunurilor mobile corporale de către C în beneficiul lui A, bunurile prelucrate fiind transportate în afara României, reprezintă o prestare de servicii ce are loc în statul membru 2, care a acordat codul de înregistrare în scopuri de TVA lui A, cod pe care A l-a transmis lui C, conform art. 133 alin. (2) lit. h) pct. 2 prima liniuță din Codul fiscal. Pentru aplicarea măsurilor de simplificare, **C are obligația de a ține un registru pentru bunurile primite.**”*

Astfel, din documentele puse la dispoziția organelor de inspecție fiscală și de soluționare a contestației nu reiese dacă întreaga cantitate de țesătură a fost prelucrată și transportată în Germania.

Se reține că societatea contestatoare nu a făcut dovada organelor de inspecție fiscală că produsele prelucrate au fost transportate din .X. în Germania și nici nu au prezentat contractele încheiate între societățile interpușe pentru tranzacțiile comerciale.

Cu ocazia contestației S.C. .X. .X. S.R.L. a depus documente referitoare la dovada transportului produselor finale realizate de firmele producătoare cu expedierea către clientul .X. X fără a face dovada întreaga cantitate de țesătură a fost prelucrată și transportată în Germania.

Prin urmare, se reține că în mod legal organele de inspecție fiscală au colectat TVA în sumă de .X. lei, atâta timp cât societatea nu face dovada cu documente justificative că bunurile prelucrate au părăsit .X. către statul contractorului principal, motiv pentru care se vor aplica prevederile art.216 alin.1 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, unde se stipulează: **(1) Prin decizie contestația va putea fi admisă, în totalitate sau în parte, ori respinsă**”, coroborat cu prevederile pct.11.1 din O.P.A.N.A.F. nr.2137/2011 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, care precizează: **“11.1. Contestația poate fi respinsă ca: a) neîntemeiată, în situația în care argumentele de fapt și de drept prezentate în susținerea contestației nu sunt de natură să modifice cele dispuse prin actul administrativ fiscal atacat”**, și se va respinge ca neîntemeiată contestația formulată de S.C. .X. .X. S.R.L. pentru suma de .X. lei reprezentând TVA stabilită suplimentar.

În ceea ce privește suma de **X lei** (dobânzi în sumă de X lei și penalități de întârziere în sumă de X lei), reprezentând accesorii aferente TVA în sumă de **.X. lei** stabilită de organele de inspecție fiscală prin Decizia de impunere nr.F-MC-.X./06.05.2011 privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală, se reține că stabilirea acestora în sarcina contestatoarei reprezintă măsura accesorie în raport cu debitul, conform principiului de drept **“accessorium sequitur principale”**.

Astfel, având în vedere că a fost respinsă contestația formulată de S.C. .X. .X. S.R.L. pentru suma de **.X. lei** reprezentând TVA stabilită suplimentar de plată, se va respinge ca neîntemeiată contestația și pentru suma de **14.366 lei** reprezentând accesorii aferente acesteia.

Pentru considerentele arătate în conținutul deciziei, în temeiul prevederilor legale invocate și în baza prevederilor art.216 alin.1 din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, coroborate cu pct.11.1 lit.a) din Ordinul Președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr.2137/2011 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea Titlului IX din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, se:

DECIDE

Respingerea ca neîntemeiată a contestației formulată de S.C. .X. .X. S.R.L. împotriva Deciziei de impunere nr.F- MC-.X./06.05.2011 privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală pentru suma totală de x lei reprezentând:

- **.X. lei - taxa pe valoarea adăugată stabilită suplimentar de plată;**
- **.X. lei - accesorii aferente taxei pe valoarea adăugată stabilită suplimentar de plată.**

Prezenta decizie poate fi atacată la Tribunalul .X. sau la Tribunalul X în termen de 6 luni de la data comunicării.

DIRECTOR GENERAL,

X

X